

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:240214
Datë: 14.11.2024
Numri i dokumentit: 06452914

Në çështjen juridike të : **AC-I-23-0612-A0001**

Paditësi

J D fshati T, Drenas

Kundër:

E paditura/Ankuese

N.SH. K.B. “Drenica”, (në likuidim), me përfaqësuese **Agjencia Kosovare e Privatizimit**, rr. “Dritan Hoxha”, nr.55, Lakrishte, Prishtinë

Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS), i përbërë nga Mr.sc. Sahit Sylejmani, gjyqtar kryesues, Ilmi Bajrami dhe Shkelzen Sylaj, gjyqtarë, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të paraqitur kundër Aktgjykimit të shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-15-0486, të datës 5 tetor 2023, pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 14 nëntor 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

1. Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.
2. Vërtetohet Aktgjykimi i shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-15-0486, i datës 5 tetor 2023.
3. Nuk caktohen taksa gjyqësore për procedurën ankimore.

Rrethanat procedurale dhe faktike

Me datë 23 prill 2015, ankuesi ka parashtruar një kërkesë për rishikim të vendimit të Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN011-0087 të datës 2 mars 2015, me të cilin vendim kërkesa e paditësit

për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës në shumën prej 1,015.00 euro, ishte refuzuar si e pavlefshme për faktin se në bazë të nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar kërkesa ishte parashkruar dhe nuk ka ndonjë dëshmi se paditësi e ka paraqitur këtë kërkesë në ndonjë gjykatë apo autoritet tjetër kompetent që nga janari i vitit 2010 kur kontrata e punës së parashtruesit ishte ndërprerë. Paditësi në kërkesë kishte propozuar që ta ndryshoj vendimin e Autoritetit të Likuidimit, ashtu që të aprovohet kërkesa për rishikim si e bazuar dhe paditësit t'i kompensohen 7 pagat për ndërprerje të parakohshme të marrëdhënies së punës në emër të borxhit kryesor me rritje prej 10% në emër të kamatës në shumën prej 1,015.00 euro apo që të njëjtin ta anuloj dhe çështjen ta kthej në rigjykim tek AL-ja.

Kërkesës i kishte bashkëngjitur provat si në vijim: autorizimin për përfaqësim, vendimin e Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN011-0087 të datës 2 mars 2015, formularin për parashtrimin e kërkesës jo pronësore në likuidim të datës 14 korrik 2014, një vendim për caktimin e kategorive të vendeve të punës dhe shkallës së koeficientit e datës 12 gusht 2002, konfirmimin për paditësin të datës 20 qershor 2014 nga N.SH K.B "Drenica" si dhe listën me pranimin e njoftimit mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës.

Me datë 14 qershor 2021, AKP-ja kishte paraqitur mbrojtjen e saj në të cilën kishte theksuar se parashtruesi nuk ka treguar se cili nen i Ligjit 04/L-034 është shkelur nga Autoriteti i Likuidimit në marrjen e vendimit dhe në këtë mënyrë ka shkelur nenin 74.2 të Ligjit 06/L-086 i cili parashikon që ankesat e dorëzuara në DHPGJS kundër vendimeve të Autoritetit të Likuidimit duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin për AKP-në. Tutje, e paditura kishte konsideruar se kërkesa do të duhej të ishte paraqitur në gjyq apo ndonjë autoritet tjetër kompetent që nga janari i vitit 2010, kur kontrata e punës së parashtruesit ishte ndërprerë. Pra, AL kishte ardhur në përfundim se kërkesa për paga të papaguara është e parashkruar për arsye se parashtruesi nuk ka qenë në marrëdhënie pune me N.SH dhe nuk ka ndërmarrë ndonjë veprim për të ndërprerë afatin e zbatueshëm të parashkrimit që nga janari 2010. Andaj, i kishte propozuar gjykatës që të refuzohet si e pabazuar ankesa e paditësit dhe të vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar. Mbrojtjes i kishte bashkëngjitur vendimin e Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN011-0087 të datës 2 mars 2015.

Me datë 8 mars 2023, gjykata kishte lëshuar një urdhër për të paditurën, përmes të cilit kishte kërkuar nga e njëjta që të plotësoj përgjigjen në padi duke dorëzuar provat që paditësi i ka dorëzuar pranë Autoritetit të Likuidimit e të cilat shihen në formularin e parashkrimit të kërkesës.

Me datë 20 mars 2023, e paditura duke iu përgjigjur urdhrin të lartcekur të gjykatës kishte dorëzuar këto prova: kërkesën e paditësit për rishikimin e vendimit të datës 23 prill 2015, vendimin e ankimuar të AL-së me nr. PRN011-0087 të datës 2 mars 2015, formularin për parashtrimin e kërkesës jo pronësore në likuidim të datës 14 korrik 2014, një vendim për caktimin e kategorive të vendeve të punës dhe shkallës së koeficientit e datës 12 gusht 2002, listën me pranimin e njoftimit mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës, mbrojtjen e AKP-së, një vendim për sistemimin e punëtorit në punë të datës 1 korrik 1999, një Aktvendim për pagesën e të ardhurave personale të punëtorit të datës 10 shtator 2007, njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit, kopjen e librezës së punës së paditësit, kopjen e letërnjoftimit të paditësit si dhe vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 5 tetor 2023, shkalla e parë e DHPGJS-së me Aktgjykimin C-IV-15-0486 kishte aprovuar si pjesërisht të bazuar, ashtu që kishte ndryshuar vendimin e Autoritetit të Likuidimit duke obliguar të paditurën që paditësit për dëmshpërblimin për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës t'ia paguaj për 5 paga shumë prej 725.00 euro, me interes në lartësi prej 10%. Ndërsa, pjesën tjetër të kërkesës e kishte refuzuar si të pabazuar. Në arsyetimin e këtij Aktgjykimi theksohet se gjykata kishte vlerësuar se paditësit nuk i është parashkruar kërkesa e tij kreditore dhe se të njëjtit i njihet e drejta në dëmshpërblim për shkak të ndërprerjes së parakohshme të kontratës së punës. Bazuar në faktin se paditësi kishte stazh pune 30 vite e 3 muaj, ndërsa sipas nenit 12 pika dh) dhe v) të Ligjit Themelor të Punës i vitit 2001 të njëjtit i takojnë 5 paga mujore, ashtu që në rastin konkret duke i marrë për bazë pagën mujore 145.00 euro, për pesë paga është gjykuar shuma 725.00 euro. Andaj nisur nga vërtetimi i kësaj gjendje faktike dhe zbatimi i të drejtës materiale gjykata kishte aprovuar pjesërisht kërkesën si në dispozitiv, ndërsa ka refuzuar pjesën tjetër të kërkesës.

Me datë 25 tetor 2023, e paditura (ankuesja) kishte paraqitur një ankesë kundër Aktgjykimit C-IV-15-0486 të datës 5 tetor 2023 (më tutje aktgjykimi i ankimuar), duke i propozuar Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të ndryshohet Aktgjykimi i ankimuar duke refuzuar ankesën ndaj vendimit të AL si të pabazuar dhe duke vërtetuar vendimin e AL. Në ankesë theksohet se gjykata gjatë shqyrtimit të çështjes ka ngatërruar dy çështje krejtësisht të ndryshme nga njëra tjetra dhe atë dy afatet e parashkrimit të cilat Autoriteti i Likuidimit është i obliguar t'i pranoj dhe përmes të cilave aplikon në mënyrë të drejtë ligjin. Afati i parë ka të bëjë me afatin për parashtrim të kërkesave që është afat për të dorëzuar një dëshmi të kërkesës në procedurën e likuidimit, ndërsa afati i dytë ka të bëjë me natyrën (meritat) e së drejtës të cilën parashtruesi ka kërkuar ta zbatoj në

kërkesë. Këto dy afate duhet të përmbushen nga një kreditor në mënyrë që kërkesa e tij të pranohet e nëse një kreditor dështon të përmbushë një prej këtyre afateve, kërkesa e tij do të refuzohet pavarësisht faktit se ai ka përmbushur afatin tjetër. Autoriteti i Likuidimit fton DHPGJS-në që të lëshohet edhe njëherë në shqyrtim të çështjes në fjalë dhe të konsideroj argumentet e Autoritetit të Likuidimit që kanë të bëjnë me kufizimet e të drejtave të parashtruesve e që këto kufizime Autoriteti i Likuidimit është i obliguar që t'i zbatoj Ex officio. Ankesës i kishte bashkëngjitur vendimin e Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 5 qershor 2024, paditësit i ishte dërguar ankesa e AKP-së, mirëpo i njëjti nuk kishte parashtruar përgjigje.

Arsyetimi i ligjor

Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.

Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës.

Merita e ankesës dhe vlerësimi i Kolegjit të Apelit

Aktgjykimi i ankimuar shkallës së parë të DHPGJS, është i saktë në rezultat dhe në arsyetimin ligjor, andaj duhet të vërtetohet.

Kolegji i Apelit vëren se kërkesa e paditësit për kompensim për ndërprerje të parakohshme të marrëdhënies së punës në shumën prej 1,015.00 euro ishte refuzuar si e pavlefshme për shkak se e njëjta ishte konsideruar nga Autoriteti i Likuidimit si e parashkruar.

Paditësi në ankesën e tij në shkallë të parë të ushtruar kundër vendimit të Autoritetit të Likuidimit, përveç që vazhdon të kërkoj kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, i njëjti i kishte bashkëngjitur edhe këto prova të shkresa të lëndës: autorizimin për përfaqësim, vendimin e Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN011-0087 të datës 25 shkurt 2015, formularin për parashtrimin e kërkesës jo pronësore në likuidim të datës 14 korrik 2014, një vendim për caktimin e kategorive të vendeve të punës dhe shkallës së koeficientit e datës 12 gusht 2002, konfirmimin për paditësin të datës 20 qershor 2014 nga N.SH K.B “Drenica” si dhe listën me pranimin e njoftimit mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës.

Gjithashtu e paditura AKP duke iu përgjigjur urdhrin të gjykatës, përveç provave të bashkëngjitura në ankesën e paditësit kishte bashkëngjitur edhe provat si në vijim: kërkesën e paditësit për rishikimin e vendimit të datës 23 prill 2015, vendimin e ankimuar të AL-së me nr. PRN011-0087 të datës 2 mars 2015, formularin për parashtrimin e kërkesës jo pronësore në likuidim të datës 14 korrik 2014, një vendim për caktimin e kategorive të vendeve të punës dhe shkallës së koeficientit e datës 12 gusht 2002, listën me pranimin e njoftimit mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës, mbrojtjen e AKP-së, një vendim për sistemimin e punëtorit në punë të datës 1 korrik 1999, një Aktvendim për pagesën e të ardhurave personale të punëtorit të datës 10 shtator 2007, njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit, kopjen e librezës së punës së paditësit, kopjen e letërnjoftimit të paditësit si dhe vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit.

Shkalla e parë e DHPGJS-së, pas shqyrtimit të provave dhe shkresave të lëndës, kishte nxjerrë Aktgjykim me të cilin i kishte njohur paditësit pjesërisht të drejtën në kompensim në emër të dëmshpërblimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës në shumën prej 725.00 euro me arsyetimin se i njëjti kishte dorëzuar prova relevante që dëshmonin se N.SH në fjalë ka detyrim ndaj paditësit si dhe në emër të interesit ligjor prej 10%, ndërsa pjesën e mbetur e kishte refuzuar si të pabazuar.

Kolegji i Apelit në rastin konkret vlerëson se shkalla e parë e DHPGJS kishte vepruar drejtë me rastin e marrjes së vendimit, ndërsa konsideron se ankesa e të paditurës është e pabazuar.

Kjo për faktin se, nga Njoftimi i AKP për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit, i cili është i bashkëngjitur në prova në shkresa të lëndës, shihet që paditësit i është ndërprerë parashkrimi i kërkesës për kompensim për ndërprerje të marrëdhënies së punës, kur kishte filluar privatizimi i ndërmarrjes në fjalë,. Ky njoftim në përmbajtjen e tij theksonte se *“shumat-pagat që u janë borxh juve sipas kontratës tuaj të punësimit me punëdhënësin, do të mbesin përgjegjësi e punëdhënësit dhe se kërkesat e tilla do të shqyrtohen sipas procedurave të likuidimit dhe ju do të kontaktoheni kur të fillojnë këto procedura”*.

Prandaj, paditësi duke vepruar konform njoftimit që i është bërë, ashtu siç theksohet edhe në vendimin e Autoritetit të Likuidimit, brenda afatit për dorëzimin e kërkesave kishte paraqitur kërkesën për kompensim për shkak të ndërprerjes së marrëdhënies së punës, ashtu siç ishte njoftuar nga AKM-ja.

Edhe nga kopja e librezës së punës së paditësit shihet që të njëjtit i është ndërprerë marrëdhënia e punës me privatizimin e ndërmarrjes në fjalë.

Sa i përket pretendimeve të së paditurës në ankesën e saj të paraqitur në shkallë të dytë, Kolegji i Apelit vlerëson se e paditura nuk ka paraqitur asnjë argument me të cilin do të dëshmonte të kundërtën e asaj që ka provuar paditësi, pra për të vërtetuar faktin se paditësit nuk i takon dëmshpërblimi në fjalë dhe gjithashtu nuk e ka kontestuar as shumën e kërkuar nga ana e paditësit.

Prandaj, duke u bazuar në këto që u thanë më lart, Kolegji i Apelit konsideron se shkalla e parë ka vepruar drejtë kur paditësit i ka njohur të drejtën në kompensim për shkak të ndërprerjes së parakohshme të marrëdhënies së punës në shumën prej 725.00 euro si dhe interesin ligjor prej 10%.

Nga arsyet e cekura më lartë, ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar dhe vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Nga se u tha më sipër në bazë të nenit 9.10 të LDHP-së është vendosur si në dispozitiv.

Taksat gjyqësore

Ankuesi tashmë e ka paguar taksën gjyqësore për procedurën ankimore me datë 1 nëntor 2023, andaj nuk do të caktohen taksa shtesë.

U vendos nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së më 14 nëntor 2024.

Mr.sc. Sahit Sylejmani, Gjyqtar Kryesues _____